

શ્રી.

મુંબાઈ ઇલાકાની ભૂગોળનું સા-

માન્ય જ્ઞાન.

૩૩૪૨

રચનાર.

૩૩૪૨

માસ્તર. છગનલાલ લલ્લુભાઈ શાહ.

હિંદુસ્થાનની ભૂગોળ અને દેશીનુમાનો કત્તા.

શેઠશેરી--૫૩૦૬૨૧.

અમદાવાદ.

આર્યોદય પ્રેસે માલિકને માટે છ.પી.

[હક રચનારને સ્નામિત છે.]

સન. ૧૮૮૮.—સંવત્ ૧૯૪૪.

ક્રિમત એક બાનો.

(શ્રી.)

શ્રીમંત નામદાર ઠાકોર સાહેબ.

સર વાઘજી બહાદુર.

કે. સી. એસ. આઈ.

સંસ્થાન. મારબી.

આપ નામદારની સ્વદેશ ભક્તિ, પરદેશ પરિક્રમણની હિંમત, વેપાર વૃદ્ધિની ઈચ્છા, અને બાળ કેળવણી વધારવાની હોંશ, તથા પ્રીતિ જોષ બાળ કેળવણીની સરળતા માટે રચેલા આ “મુંબઈ ઇલાકાની ભૂગોળના સામાન્ય જ્ઞાન”ના નાનકડા પુસ્તક સાથે આપ નામદારનું મુંબઈક નામ જોડવામાં આવે છે તે સ્વિકારશો. તા. ૧-૧-૮૮

લી. આભારી.

છગનલાલ લલુભાઈ શાહ.

દેશીનામાવાળા—વડોદરા.

પ્રસ્તાવના.

મી. મેહેતાની સાથે મળી પ્રગટ કરેલી મુંબાઇ ઇલાકાની સં-
ક્ષેપ ભૂગોળ અમારા શિક્ષક મિત્રોને પસંદ પડવાથી ધન્ય હુંકી મુ-
દતમાં ખપી ગઈ હતી. ખપ ધણો અને નકસો થોડી હોવાથી ધણા
ખરાની માગણીઓ અમે સ્વિકારી શક્યા ન હોતા. લોકોની નિરંતર
માગણીઓ ચાલુ રહેવાથી શિક્ષણ કામને અનુસરી નવેસરથી આ
નાનકડી સામાન્ય ભૂગોળ બનાવવામાં આવી છે તે શિક્ષણ કામને
અનુકૂળ આવશે એમ આશા છે. તા. ૧-૧-૮૮ વડોદરા શેઠશેરી.

છગનલાલ લલુભાઈ શાહ.

ગુજરાતી એક શિક્ષક.

મુંબાઇ ઇલાકાની ભૂગોળનું સામાન્ય જ્ઞાન.

ભાગ ૧ લો.

પૃથ્વી સંબંધી સમજણ.

પૃથ્વીનો આકાર ગોળ છે. તે ગોળાની સપાટીના જે જે સંસ્પર્શ ભાગ પાડ્યા છે તે દરેકને ગોળાર્ધ (અર્ધો ગોળ) કહે છે. પૂર્વ તરફનાને પૂર્વ ગોળાર્ધ, ને પશ્ચિમ તરફનાને પશ્ચિમ ગોળાર્ધ. પૂર્વ ગોળાર્ધમાં એશિયા, યુરોપ, આફ્રિકા ને આસ્ટ્રેલિયા ખંડ છે. પશ્ચિમ ગોળાર્ધમાં એકલો અમેરિકા ખંડ છે. એની શોધ પંદરમા સદ્કામાં કોલંબસને લાગી માટે એને નવી દુનિયાં કહે છે, ને ઉપલા ચાર ખંડોને જૂની દુનિયાં કહે છે. એશિયાખંડમાં હિંદુસ્થાન દેશ. છે તેમાં આપણો મુંબાઇ ઇલાકો આવેલો છે.

દિશાઓ ૪ છે.

જે દિશામાં સૂર્ય ઉગે છે તેને ઉગમણી કે પૂર્વદિશા કહે છે.

જે દિશામાં સૂર્ય આથમે છે તેને આથમણી કે પશ્ચિમ દિશા કહે છે.

પૂર્વ તરફ મોં કરી ઉભા રહીએ તો ડાબા હાથ તરફ ઉત્તર-દિશા, અને જમણા હાથ તરફ દક્ષિણદિશા આવે.

ખૂણા ૪ છે.

ઉત્તર અને પૂર્વ વચ્ચે ધશાનખૂણો; પૂર્વ અને દક્ષિણ વચ્ચે અગ્નિ-ખૂણો; દક્ષિણ અને પશ્ચિમ વચ્ચે નૈરત્યખૂણો; અને પશ્ચિમ અને ઉત્તર વચ્ચે વાચ્યખૂણો આવ્યો છે.

વિશેષ.—ચાર દિશા, ચાર ખૂણા, ને આકાશ તથા પાતાળ મળીને દશ દિશા કહેવાય છે. નકશાને મથાળે (ઉપર)ની ઉત્તરદિશા, નીચે દક્ષિણદિશા, ડાબી તરફ પશ્ચિમદિશા, અને જમણી તરફ પૂર્વદિશા આવે છે.

જમીનના ભાગની વ્યાખ્યાઓ.

૧. જમીનના જે મોટા પાંચ ભાગ ઠરાવ્યા છે તે દરેક ભાગને

- ખાંડ કહે છે, ઘણા દેશ મળીને ખાંડ થાય છે.
૨. જેમાં ઘણા ઇલાકા આવેલા હોય તેને દેશ કહે છે.
૩. જેમાં ઘણા પ્રાંત આવેલા હોય તેને ઇલાકા કહે છે.
૪. જેમાં ઘણા જિલ્લા, એજન્સિ, અને સંસ્થાન આવ્યાં હોય તેને પ્રાંત કહે છે.
૫. જેમાં અંગ્રેજ સરકારના ખાલસા તાલુકા આવેલા હોય તેને જિલ્લો કહે છે.
૬. જેમાં દેશી રાજ્યના ઘણાં સંસ્થાન આવેલાં હોય તેને એજન્સિ કહે છે.
૭. જેમાં ફક્ત એકજ દેશી રાજ્યનું રાજ્ય છે તેને સંસ્થાન કહે છે.
૮. જેમાં ઘણાં ગામ આવેલાં હોય તેને તાલુકો, પરગણા, કે મહાલ કહે છે.
૯. જેમાં થોડાં ઘર ને થોડાં રજિયાં હોય તેને ગામ કે કસબો કહે છે.
૧૦. જેમાં છેક થોડાં છાપરાંવાળાં ઘર હોય તેને મુવાડું કે ગામડું કહે છે.
૧૧. જ્યાં ઘણાં મોટાં છોળખંધ અને હારખંધ ઘર હોય, મોટી મોટી પોળો હોય, અને સારાં સારાં બજાર હોય તેને શહેર કહે છે.
૧૨. જે ગામ દરિયા અથવા નદી કિનારે આવ્યું હોય અને ત્યાં જો માલની ચઢ ઉતર થતી હોય તો તેને બંદર કહે છે.
૧૩. જે જમીનની ચારે બાજુએ પાણી ફરીવળ્યું હોય તેને બેટ કહે છે.
૧૪. જે જમીનની ત્રણ બાજુએ પાણી ફરીવળ્યું હોય તેને દ્વીપકલ્પ કહે છે.
૧૫. જે જમીનનો સાંકડો ભાગ પાણીના બે મોટા ભાગને સાંધતો હોય તેને સંયોગીભુમિ કહે છે.
૧૬. જમીનનો જે ભાગ થોડો જાયો હોય તેને ટેકરો, વધારે જાયો હોય તેને ડુંગર, અને ઘણાજ વધારે જાયો તથા સાંખા ભાગને પર્વત કહે છે.

૧૭. જે ડુંગર કે પર્વતો તળીએથી જોડાયલા હોય તેને ડુંગર કે પર્વતની હાર કહે છે.
૧૮. જે જમીનની અણી લાંબી થઈને સમુદ્રમાં ગઈ હોય તેને ભૂશિર કહે છે.
૧૯. પહાડો ઉપર આવેલા પ્રદેશને ઉચ્ચ પ્રદેશ, પહાડોની વચ્ચે નીચાણમાં આવેલાને ખીણ પ્રદેશ, અને પહાડોની તળેટીમાં આવેલાને તળેટીનો પ્રદેશ કહે છે.
૨૦. સપાટ જમીનના વિસ્તરેલા ભાગને મેદાન કે પ્રદેશ કહે છે.
૨૧. જે જમીનનો ભાગ ઘણો રેતાળ અને ઝાડ પાલા વગરનો હોય તેને રણ કહે છે.
૨૨. જે નદીઓની વચ્ચે આવેલા મુલકને ઢાઆખ કહે છે.

પાણીના ભાગની વ્યાખ્યાઓ.

૧. પૃથ્વી ઉપર ખારા પાણીના જે પાંચ મોટા ભાગ કયાં છે તે દરેકને મહાસાગર કહે છે.
૨. જે પાણીનો ભાગ મહાસાગરથી બહુ નાનો છે તેને સમુદ્ર કહે છે.
૩. સમુદ્રનો જે ફાંટો જમીન ઉપર આવેલો છે તેને અખાત કહે છે.
૪. જે અખાતનું મોં પોહોણુ હોય તેને ઉપસાગર કહે છે.
૫. પાણીનો જે નાનો ભાગ પાણીના એ મોટા ભાગને સાંધે છે તેને સામુદ્રધુની કહે છે.
૬. જમીનથી વિંટાયલા પાણીના મોટા ભાગને સરોવર કહે છે અને નાના ભાગને તળાવ કહે છે.
૭. જે મીઠા પાણીનો પ્રવાહ ડુંગર કે પર્વતમાંથી નીકળી ઢળતી જગામાં થઈને જાય છે તેને નદી કહે છે. જે નદી સમુદ્રને મળતી નથી તેને કુંવારિકા કહે છે. જે જગાએથી નદી નીકળે છે તેને નદીનું મૂળ કહે છે ને જ્યાં તે મળે છે તેને નદીનું મૂખ કહે છે. જ્યાં એ નદીઓ એકઠી થાય છે તેને સંગમ કહે છે.
૮. દરિયાનું પાણી ચઢતું હોય તેને ભરતી કહે છે અને ઉતરતું હોય તેને ઓટ કહે છે.

૯. નદી કે ઝરણું પાણી ઊંચેથી પથ્થરવાળી જગામાં પડે છે તેને ઘોધ કહે છે.
૧૦. સમુદ્રને મળતા પહેલાં ભરતીનું પાણી માહે આવે એવું જે નદીનું મૂખ પહોળું હોય તેને ખાડી કહે છે.
૧૧. જે ઊંચી જગાએથી જૂદી જૂદી દિશાઓમાં પાણી વહે છે તેને જળાશય કહે છે.

ભાગ ૨ જો.

રાજ્ય વ્યવસ્થા.

કેમરેલીદ મહારાણી વિક્ટોરિયા તરફથી આ ઇલાકાનો રાજ્ય કારભાર કરવા સારું મુંગાર્થ શહેરમાં “ગવર્નર” રહે છે. એમને મદદ આપવાને માટે બે મંત્રી મંડળ છે. આખા ઇલાકાના ત્રણ મોટા ભાગ પાડેલા છે.

જિલ્લા, એજન્સિ, અને સંસ્થાન.

એજન્સિને તાબે રજવાડી મૂલક છે. રજવાડાની તમામ સંભાળ પોલિટિકલ એજન્ટો રાખે છે. અને મોટાં સંસ્થાનોમાં સારું રેસિડેન્ટ રહે છે. તેઓ તેમનો બંદોબસ્ત રાખી સરકારની ખંડણી વસૂલ કરે છે.

જિલ્લાઓનો વહીવટ કરવાને માટે કલેક્ટરો છે. તેમને મદદ કરવાને આસિસ્ટન્ટ તથા ડેપુટી કલેક્ટરો હોય છે. હજુર ડેપુટી કલેક્ટર જિલ્લાના મુખ્ય શહેરમાં રહી ત્રીજેરી વગેરેનું કામકાજ કરે છે. તાલુકામાં કલેક્ટરની વતી મામલતદાર અને તેમને મદદ કરવાને તલાટી લોકો છે. તલાટીઓ પોત પોતાના તાબાના ગામોનું મહેસૂલ ઉધરાવી તાલુકામાં ભરે છે.

લોકોના જનમાલને તુકશાન ન પહોંચે તેટલા સારૂ લશ્કરી અને પોલીસ ખાતું રાખ્યું છે. લશ્કરી લોકો શત્રુથી રક્ષણ કરે છે; ને પોલીસવાળા ચોર, લુટારૂ વગેરેથી બંદોબસ્ત રાખે છે. સુપ્રીન્ટેન્ડેન્ટ, ઈન્સ્પેક્ટર, ફોજદાર, હવાલદાર, વગેરે પોલીસમાં અમલદાર છે.

સડકો, નવાણુ, ધર્મશાળા વગેરે બાંધ કામો કરવાને ઈજનેર ખાતું સ્થાપ્યું છે. દેશાવરના કાગળો પહેચાડવાને વાસ્તે પોષ્ટ આશીસો, ફોનવણીને માટે નિશાળો, દવા સંબંધી હરકતો દૂર થવાને દવાખાનાં, બળીઆ કાઢવાને માટે શીતળાખાતુ, દાણુને માટે જકાત ખાતુ, અને સ્વચ્છતાને માટે મ્યુનિસિપાલ ખાતુ સ્થાપન કરી રૂચતનું સંરક્ષણ કરવામાં આવે છે,

ખેતરેનક માપ કાઢી વીધોટીના યોગ્ય દર ઠરાવી આપવા સરવૈ ખાતુ છે ને તે ખાતાના નોકરો મોજણીદાર કહેવાય છે.

લોકોના દેવા લેણા સંબંધી ફરિયાદનો નિકાલ આપવા માટે દરેક જિલ્લામાં એક મોટી જડજ કોર્ટ છે. તેમને મદદ કરવાને મૂનસિફ કોર્ટ છે. જડજ, એવી બાબતનો તથા ખૂન કરનાર ધાડ પાડનાર, જૂઠા લેખ બનાવનાર, જૂઠી સાક્ષી પુરનાર, ને એવાજ ખીન્ન ગુન્હા કરનારનું માજીસ્ટ્રેટો તરફથી આવેલું કામ તપાસી ઇનસાફ આપે છે. મુંબાઇ શહેરમાં હાઇકોર્ટ સ્થાપી છે ત્યાં ઉપલી કોર્ટો તરફથી મળેલા ગેર ઇનસાફ બદલ અપીલ થાય છે.

ભાગ ૩ નો.

મુંબાઇ ઇલાકાનું વર્ણન.

હિંદુસ્થાનની પશ્ચિમે જે સાંકડી પટી છે તેને મુંબાઇ ઇલાકો કહે છે. એના વાયવ્ય ખૂણે બલુચિસ્તાન, ઉત્તરે પંજાબ; ઈશાનખૂણામાં રજપૂત સંસ્થાન; પૂર્વે મધ્ય હિંદુસ્થાનનાં સંસ્થાન, મધ્ય પ્રાંત, અને વરાડપ્રાંત; અગ્નિકોણમાં ગિજનમનું રાજ; દક્ષિણે મદ્રાસ ઇલાકો, તથા મહેસુર; અને પશ્ચિમે તથા નૈરૂથે અરબી સમુદ્ર, તથા હાલા પર્વત છે. એ ઇલાકો મિથનકોટથી મહેસુર સંસ્થાન, અને મદ્રાસની હદ સુધી ૧૦૫૦ મૈલ લાંબો છે. એનું ક્ષેત્રફળ ૧૮૮૧૯૫ ચો. મૈલ છે. અને એમાં ૨૫૬૨૪૬૯૬ માણસની વસતી છે. એના પાંચ ભાગ છે તે દરેકને પ્રાંત કહે છે.

પ્રાંત—૧. સિંધપ્રાંત, ૨. કચ્છપ્રાંત, ૩. સૂબરાતપ્રાંત, ૪. મહારાષ્ટ્ર એમાં દક્ષિણ અને કોકણ, ૫. દક્ષિણ મહારાષ્ટ્ર અને ઉત્તર

તરે કાનડા.

પર્વત—સલાદ્રી. (મહારાષ્ટ્રમાં); સાતપુડા. (રાજ્યપીપળા પાસે, રેવાકાંઠામાં); આયુ (મહીકાંઠાની ઉત્તરે); સેત્રુંજી (પાલીતાણા પાસે); ગીરનાર (જુનાગઢ પાસે) (ગૂજરાત પ્રાંતમાં).

નદીઓ— **સિંધ પ્રાંતમાં.**

સિંધુ—પંજાબમાંથી આવી ઉભા સિંધપ્રાંતમાં થઇ ધણી મુખે અરબી સમુદ્રને મળે છે. એના ઉપર—શકર, બકર, ટૈરી; હૈદરાબાદ, સેવાન, ઠઠા, ઇ. ગામ છે.

ગૂજરાત પ્રાંતમાં.

ભાદર—(કા. એ. માં) મદાવના ડુંગરમાંથી નીકળી અરબી સમુદ્રને મળે છે; એના ઉપર ગામ—ધોરાજી, કુતિયાણા, નવીબંદર.

શેત્રુંજી—(કા. એ. માં) ગીરપર્વતમાંથી નીકળી ખંભાતના અખાતને મળે છે. એના ઉપર ગામ—ધારી, માણેકવાડા, બગસરા, કુંડલા.

બનાસ. (પા. એ. માં.) શીરોહીના ડુંગરમાંથી નીકળી ને કચ્છના રણમાં સમાય છે. એના ઉપર ગામ—ડીસા, રાધનપુર, વરાછ,

સરસ્વતિ. (ક. પ્રાં. માં.) આરાસુરના ડુંગરમાંથી નીકળી કચ્છના રણમાં સમાય છે. એનું બીજું નામ કુમારિકા છે. એના ઉપર ગામ—સિદ્ધપુર.

સાબરમતિ. (અ. જી. માં) મેવાડના ડુંગરમાંથી નીકળી ખંભાતના અખાતને મળે છે. એના ઉપર ગામ—પેથાપુર, સાદરા, અને અમદાવાદ શહેર છે. એને હાથમતી, ખારી, અને વાત્રક નદી મળે છે.

વાત્રક. (ખે. જી. માં.) ડુંગરપુર પાસેથી નીકળી સાબરમતીને મળે છે. એના ઉપર ગામ—મેમદાવાદ, અને ખેડા છે. એને મેશ્વા, માણુમ, અને શેઠી નદી મળે છે. શેઠી અને વાત્રકનો સંગમ ખેડા પાસે થાય છે.

શેઠી. (ખે. જી. માં.) વીરપુર પાસેથી નીકળી ખેડા આગળ વાત્રકને મળે છે. એના ઉપર ગામ—વીરપુર, પડાળ, ડાકોર, ઉમરેઠ. શેઠીને મહોર અને હુણીનદી મળે છે.

મહી. (રે. એ. માં.) માળવાના ડુંગરમાંથી નીકળી ખંભાતના અખાતને મળે છે. એના ઉપર ગામ—વરધરી, જનોડ, નદીસર, પાલી, ડેસર, ભાદરવા, દોકડા, વાસદ, ઉમેઠા, કાવી, ખંભાતનગર છે.

મહીનદીને ગોમા અને કુણીનદી મળે છે.

વિશ્વામિત્રી. (વ. પ્રાં. માં.) પાવાધઢના ડુંગરમાંથી નીકળી ઢાઢરને મળે છે. એનાપર વડોદરા શહેર છે.

ઢાઢર. (ભ. જી. માં) રેવાકાંઠાના ડુંગરમાંથી નીકળી ખંભાતના અખાતને મળે છે. એના ઉપર ગામ-જાનુસર ને ટંકારિયા છે. ઢાઢર ને વિશ્વામિત્રી અને માકણીનદી મળે છે.

નર્મદા. (ભ. જી. માં) સાતપુડાના અમરકંઢકના પહાડમાંથી નીકળી ખંભાતના અખાતને મળે છે. એના ઉપર ગામ-તીલકવાડા, શીનોર, ચાણોદ, કરનાળી, દારલ, સુકલતીર્ય, અને ભરૂચશહેર છે.

તાપી—(સુ. જી. માં) સાતપુડાના પર્વતમાંથી નીકળી ખંભાતના અખાતને મળે છે. એનાપર ગામ-ખડુધાન, રાંદેર, વરીઆવ, કામરેજ, કઢોર, માંડવી, બજેશ્વર, અને સૂરત શહેર છે.

ગાદાવરી—(મહારાષ્ટમાં) સહ્યાદ્રીપર્વતમાંથી નીકળી ખંગાળાના ઉપસાગરને મળે છે. એના ઉપર નાશિક, ત્રંબક, કોપરગામ અને પૈઠણ છે. એને પ્રવરા, વાઘનગંગા, માંજરા, વધા, અને પૂર્ણાનદી મળે છે.

કૃષ્ણા—(મહારાષ્ટમાં) સહ્યાદ્રીપર્વતમાંથી નીકળી ખંગાળાના ઉપસાગરને મળે છે. એના ઉપર-ધંચકરેજી, કુંદવાડ, અને જમખંડી છે. એને ઘટપ્રભા, મલપ્રભા, વાણી, અને કોયના નદી મળે છે.

ભીમા—(મહારાષ્ટમાં) ભીમા શંકરની ટેકરીમાંથી નીકળી કૃષ્ણાને મળે છે. એનાપર ગામ-પંઢરપુર, ઇંદાપુર, કોરેગામ અને તુલાપુર છે. ભીમાને શીના, ગોંડ, મૂળામૂઢા. અને નીરાનદી મળે છે.

નીરા—(મહારાષ્ટમાં) સહ્યાદ્રીપર્વતમાંથી નીકળી ભીમાને મળે છે. એનાપર ગામ-ભોર, ફલટન, વાવરે, અંકલૂઢ. અને મંગળવાડા છે.

ખાડીઓ—વસાઈની, બાણુકોટની, વિન્યદુર્ગની, અને દેવગઢની.

અખાત—કચ્છ અને ખંભાત. સસુદ્ર-અરબીસસુદ્ર.

ભૂશિર—મંઢ, (સિંધમાં) જગતપોઈટ, (દારકાં પાસે.) દીવ (કાઠિયાવાડની ક્ષત્રિજી.) રામેસ (ગોવાનજીક.)

દ્વીપકલ્પ—કાઠિયાવાડ. કુંડ, લસુદ્રા. (કપડવણજ પાસે) દુવાંકાંકણપુર, (પાલી અને ગોધરા વચ્ચે) દેવકીઢનાઈ(સુરત જિલ્લામાં).

સરોવર—મયર. (સિંધમાં) નળ. (ધોળકા પાસે) બીંદુ અને અધ્યા. (સિદ્ધપુરમાં).

ખેટ—મનોર(સિંધની દક્ષિણે.) સંખોધાર. (દ્વારકાં પાસે) દ્વીવ (કાઠિયાવાડની દક્ષિણે) ઝાંઝમેર, ગોપનાથ(નજરાબાદ પાસે) પીરમ. (ખંભાતના અખાતમાં) સાષ્ટી, ધારાપુરી, ઉરણુ, કરંજી. (મુંબાઇખેટનીઆસપાસ.) એલીફંટા—(અરબીસમુદ્રમાં) આંજીદીવ(કારવાડ પાસે) સૌમાં મુંબાઇ ખેટ મોટો ને પ્રખ્યાત છે.

હુવાનાં સ્થળો—મહાબળેશ્વર, પુરંદર, ખંડાળા, બાલાચડી, માથેરાન, ગોપનાથ, ઢુંગાર, પાવાગઢ, આબુ, ગીરનાર.

ઝાવણીઓ—રાજકોટ, વઢવાણ, ડીસા, વડોદરા, પુણા, માલેગામ.

તીર્થની જગાઓ—દ્વારકાં, સોમનાથપટ્ટણ, ગઢરા, ગીરનાર, આબુ, બહુચરાજી, સિદ્ધપુર, ડાકોર, વડતાળ, ચાણોદ, પાવાગઢ, શુક્લતીર્થ (મેશીનાં.) અને પાલીતાણા, દેવવાડ, તારંગા (જૈનનાં.) (ગૂજરાતમાં) નાશીક, ત્રિંબક, ભીમાશંકર, મહાબળેશ્વર, વાંઘ, કરાડ, નરસોઆની વાડી, કનકેશ્વર, પરસુરામ, પંઢરપુર ઇ. (દક્ષિણમાં)

પાર્તુગીઝનાં સંસ્થાન—દીવ, દમણ, અને ગોવા; તેમાં ગોવા મુખ્ય શહેરછે,

હુબશીનાં સંસ્થાન—નજરાબાદ, (કાઠિયાવાડમાં.) જંજીરા, અને રાજપુરા, (દક્ષિણમાં.)

ખંદરો—કરાંચી, બસ્તા (સિંધમાં) લખપત, જખૌ, માંડવી, મુદ્રા, તુણા, વવાણિયા, જોડિયા, (કચ્છમાં.) રૂપેણ, પોરબંદર, નવી ખંદર, માંગરોળ, વેરાવળ, દીવ, નજરાબાદ, મહુવા, બાવનગર, (કાઠિયાવાડમાં.) ધોધા, ધોલેરા, (અમદાવાદ જીલ્લામાં.) ખંભાત, (ખંભાં) ટંકારીઆ, ભરૂચ, (ભરૂચ જીલ્લામાં) સુરત, વલસાડ, દમણ, (સુરત જીલ્લામાં.) ડાણું, વસાઇ, વાંદરા, માહીમ, મુંબઈ (મુંબાઇ તરફ.) અકોલે, વિજયદર્ગ, અંજનેવલ, રાજપુર, રત્નાગીરી, સદાશીવગઢ, ગોવા, કારવાડ, હોનાવર, બેલુર. (મહારાષ્ટ્રમાં.)

રણ—થરપારકરતું—(સિંધમાં)—કચ્છતું—કચ્છની ઉતરે તથા પૂર્વે,) આ ઈલાકામાં મરાઠી, કાતડી, ગુજરાતી, કાઠિયાવાડી, કચ્છી, ઉર્દુ ને સિંધી બાષા બોલાયછે. (મુખ્ય નિકાશ પ્રાંતવાર જોવી.)

૧. સિંધપ્રાંત.

આ પ્રાંત છેક ઉત્તરમાં છે. એની કિતરે પંજાબ અને બલુચિસ્તાન; પૂર્વે જેસલમીરનું, મેદાન અને રજપૂત સંસ્થાન; દક્ષિણે કચ્છનું રણ તથા અરબી સમુદ્ર; અને પશ્ચિમે હાલા તથા મુલેમાન પર્વત. એમાં જલ્લા અને સંસ્થાન એવા બે ભાગ છે. આખા પ્રાંતના ઉપરીને કમિશનર કહે છે.

જિલ્લા—૧. સિંધની ઉપલી સરહદનો મુલક. ૨. શિકાપુર. ૩. દેરાબાદ. ૪. કરાંચી. ૫. થરપારકર સંસ્થાન—૬. ખૈરપુર.

૧. સિંધની ઉપલી સરહદનો મુલક—એમાં ત્રણ તાલુકા છે. મુખ્ય શહેર. જેઠાબાદ.

૨. શિકારપુર જિલ્લો—એમાં ૧૭ તાલુકા છે. મુખ્ય શહેર શિકારપુર. અને શકર, લારખાના, રૈરી, મોટાં ગામ છે.

૩. કરાંચી જિલ્લો—એમાં ૧૩ તાલુકા છે. મુખ્ય શહેર કરાંચી છે. ઠકા, સેવાન, મીરપુર, કોટ્લી, શાહાબદર મોટાં ગામ છે.

૪. થરપારકર જિલ્લો—એમાં ૭ તાલુકા છે. મુખ્ય ગામ ઉમરકોટ, નગરપારકર અને થરપારકર છે.

• ૫. ખૈરપુર સંસ્થાન—એમાં નવાબનું રાજ્ય છે. મુખ્ય શહેર ખૈરપુર છે.

ભાષા—સિંધી અને બલુચી—લોકો કદમાં પંજાબી અને બળવાન છે.

૨. કચ્છપ્રાંત.

આ પ્રાંત સિંધના અગ્નિ કોણમાં છે. એની ઉત્તરે, પૂર્વે અને અગ્નિ કોણમાં રણ; દક્ષિણે અને નૈરત્યે કચ્છનો અખાત, અને અરબી સમુદ્ર છે. ત્યાંના રાજાને રાવ કહે છે. તે જાડેજ રજપૂત છે. એમાં ૧૬ તાલુકા છે.

તાલુકા—૧. પાપર. ૨. મિઆણી. ૩. બંની. ૪. પછમ. ૫. ખડીયર. ૬. પ્રાંચળ. ૭. વાગડ. ૮. અંજર ચોવીશી. ૯. ભૂવડ ચોવીશી. ૧૦. હાલા ચોવીશી. ૧૧. કાઠી. ૧૨. મોડાસા. ૧૩. અબડાસા. ૧૪ કંડ. ૧૫ ગરોડ. ૧૬ માક.

પર્વત—ધાર, અને લાખી.

નદીઓ—નામતી, રક્ષાવતી, આરી, અને હુણી.

મોટાંગામ—રાજધાનીનું શહેર બૂજ છે. અંબર, તુણા, નાઝિયા, લખપત, માંડવી, રાપર, ભચૌ, અધોઈ, (મોરખીનું) કંથકોટ, ખેલા, પ્રતેગઢ અને કૈરા છે.

આ પ્રાંતમાં કચ્છી ભાષા બોલાય છે. જૂદીજૂદી જાતનું અનાજ થાય છે. તેમજ ભરતનું કામ સાફ અને છે.

૩. ગૂજરાત પ્રાંત.

એની ઉત્તરે શિરોહી, અને આખું પર્વત, પશ્ચિમે કચ્છનો અખાત, અને અરબી સમુદ્ર; દક્ષિણે થાણા જીલ્લો. અને પૂર્વે મેવાડ માળવા તથા ખાનદેશ જીલ્લો છે. એનાતેર ભાગ છે. તેમાં ૫. જીલ્લા, ૬. એજન્સિ; અને ૨. સંસ્થાન છે. આખા ગૂજરાતમાં સુમારે પોણા કરોડ માણસની વસ્તી છે. અને ૪૦ હજાર ચો. મૈલ જમીન છે.

૫. જીલ્લા—અમદાવાદ, ખેડા, ભરૂચ, સુરત, પંચમહાલ.

૬. એજન્સી—કાઠિયાવાડ, પાલણપુર, મહિકાંડા, રેવાકાંડા, પંચમહાલ.

૨. સંસ્થાન—ગાયકવાડનું, ખંભાતનું.

જીલ્લા.

૧. અમદાવાદ જીલ્લો—આ જીલ્લાની ઉત્તરે ગાયકવાડનું કાંડી પરગણું, મહીકાંડા એજન્સિ; પૂર્વે ખેડા જીલ્લો ને ખંભાતનું સંસ્થાન; દક્ષિણે તથા પશ્ચિમે કાઠિયાવાડ એજન્સિ છે. એમાં ૭ તાલુકા છે. તાલુકા—પ્રાંતીજ, દસકોઈ, સાણુદ, વીરમગામ, ધોળકા, ધંધુકા, ધોધા.

શહેર—અમદાવાદ. મોટાં ગામ—ઉપરના તાલુકા તથા મોડાસા, પાટડી, માંડલ, રાણપુર, સર્પેજ, ખારાધોડા.

ખંદર—ધોળેરા ને ધોધા. ખેટ—પીરમ, ગોપનાથ, ઝાંઝમેર.

નદીઓ.—સાબરમતી, ખારી, મેશ્વો, વાત્રક, હાથમતી.

તળાવો.—કાકરીઉં, (અમદાવાદમાં); મલાવ તથા નળ (ધોળકામાં); મુનસર તથા ગંગાસર (વીરમગામમાં); અને સરખેજ (તેજગામમાં).

પેદાશ.—૩, સુતરાઉ કાપડ, રેશમી વણાટ, શેરડી, ડાંગર, વગેરે છે.

૨. ખેડા જીલ્લો—આ જીલ્લાની ઉત્તરે ગાયકવાડી દહેગામ પરગણું, તથા મહિકાંડાનો થોડો ભાગ; પૂર્વે અને દક્ષિણે મહીનદી; અને પશ્ચિમે અમદાવાદ જીલ્લો તથા ખંભાતનું સંસ્થાન. એમાં ૭ તાલુકા છે. (નડિયાદ, આણંદ, અને બોરસદને અરોતર કહે છે.)

તાલુકા—કપડવંજ, ઠાસરા, નડિયાદ, મહેમદાવાદ, માતર અ-
ણંદ, ખોરસદ.

મોટાં ગામ—ઉપરના તાલુકા તથા ખેડા, ઉમરેઠ, મહુધા.

જલ્લાનાં ઠેકાણાં—ડાકોર, વડતાલ, લસુદ્રા, અને અંગાડી
પાસે ગળતેશ્વર મહાદેવ.

નદીઓ—મહી, વાત્રક, મેશ્વો, શેઠી, મહોર,

પેદાશ—તમાકુ, રૂ, ગળી, જીરું, આદુ, કસુંબી, શેરડી ધાન્ય.

૩. ભરૂચ જિલ્લો—આ જિલ્લાની ઉત્તરે મહી નદી; પૂર્વે
ગામકવાડનો વડોદરા પ્રાંત અને રાજપીપળા; દક્ષિણે કીમ નદી; અને પ-
શ્ચિમે ખંભાતનો અખાત છે. એમાં ૫ તાલુકા છે.

તાલુકા—ભરૂચ, વાગરા, આમોદ, જંબુસર, અને અંકલેશ્વર.

શહેર—ભરૂચ. મોટાં ગામ—ઉપરના તાલુકા તથા હાંસોટ

ખંદર—ભરૂચ, ટંકારિયા, ગંધાર, દેગામ, દહેજખારા.

જલ્લાનાં ઠેકાણાં—તવરા, શુકલતીર્થ, કપીરવડ, ભાડભૂત.

નદીઓ—નર્મદા, મહી, ઢાઢર, કીમ. (નર્મદા અને મહીની વ-
ચેના ભાગને કાનમ કહે છે.)

ખેટ—ધંતુરિયા, કાસવા.

પેદાશ—કાનમનું રૂ, ઘી, ગળી, અનાજ, સૂતરાઉ કાપડ.

૪. સુરત જિલ્લો—આ જિલ્લાની ઉત્તરે કીમ નદી તથા ગાયક-
વાડી મુલક; પૂર્વે ગાયકવાડનું કઠોર પરગણું, વાંસદા અને ધર્મપુરનું સં-
સ્થાન; દક્ષિણે દમણગંગા નદી તથા તેની પેલી તરફ થાણા જિલ્લો;
પશ્ચિમે અરબી સમુદ્ર તથા ખંભાતનો અખાત. એમાં ૮ તાલુકા છે.

તાલુકા—ઝોરપાડ, માંડવી, ચોરાશી, ખારડોલી, ચિખલી,
જલાલપુર, પાર્ડી, વલસાડ. [દમણગંગા.

નદીઓ—તાપી, કીમ, પૂણા, અંબિકા, નાર, અને કોલક.

શહેર—સુરત.

મોટાં ગામ—ઉપરના તાલુકા, તથા રાંદેર, સરખોણ, વાલોડ,
મોતા, દેગામ, બગવાડા, બહુધાન, તડકેશ્વર.

ખંદર—સુરત. વલસાડ. ભગવાદાંડી, ડુંગર-પારનેરા.

જલ્લાનાં ઠેકાણાં—સુરત. બહુધાન, હિંદુનાં. ઉદવાડા. (પારસીની.)

પેદાશ—રૂ. શેરડી. કેળાં. ડાંગર. ધોળે અનાજ.

૫. પંચમહાલજીવો—આ જીલ્લો રેવાકાંઠા સાથે સેજમેજ છે. એની ઉત્તરે લુણાવાડાનું રાજ્ય; પૂર્વે ખારીઆનું રાજ્ય, તથા માળવા; દક્ષિણે છોટાઉદેપુરનું રાજ્ય; અને પશ્ચિમે ગાયકવાડનો વડોદરાપ્રાંત છે. એમાં પાંચ મહાલ છે. તે ઉપરથી પંચમહાલ નામ પડ્યું છે.

મહાલ—ગોધરા, કાલોલ, હાલોલ, દાહોદ, અને ઝાલોદ.

તાલુકા—ગોધરા, કાલોલ, દાહોદ.

મોટાંગામ—ઉપરના મહાલો તથા સહેરા, ટીખા, વેજલપુર.

નદીઓ—મહી. પુનમ.

જાત્રાનાં ઠેકાણા—પાવાધઢ. રેણા. ટુવાકાંકણપુર.

કુંગર—રેણાતરસંગનો, પાવાધઢનો.

પેદાશ—મહુડાં, ધમારતીલાકડું, તલ, ડોળી, સાયુ. ધં

એજન્સિઓ.

૧ કાઠિયાવાડ એં—ઉત્તરે કચ્છનો અખાત તથા રણ; પૂર્વે અમદાવાદ જીલ્લો તથા ખંભાતનો અખાત; દક્ષિણે તથા પશ્ચિમે અરબી સમુદ્ર છે. કાઠિયાવાડ એક દ્વીપકલ્પ છે. એમાં ચાર પ્રાંત ઠરાવેલા છે.

પ્રાંત—ઝાલાવાડ, સોરઠ, ગોહીલવાડ અને હાલાર.

મોટાંગામ.

ઝાલાવાડ પ્રાંતમાં—*ધ્રાંગધ્રા, વાંકાનેર, વઢવાણ. લીમડી, સાયલા, ચુડા, લખતર, બળાણા, હલવદ, ટીકર ધં **સોરઠ પ્રાંતમાં**—

જુનાગઢ, જાફરાબાદ, ખાંટવા, પોરબંદર જેતપુર, જસદણ, ખીલખા, ધં

ગોહીલવાડમાં—ભાવનગર, પાલીતાણા, વળા, લાઠી, ધં

હાલારમાં—નવાનગર (જામનગર) ધ્રોળ, રાજકોટ, ગોંડળ, મોરબી, ધોરાજી, ધં

આ ચારે પ્રાંતનાં રાજ્યો પૈકી જુનાગઢ, ખાંટવા, માણાવદર, વેરાવળ, પાટણ, ઉના, કુતિયાણા મુસલમાન રાજ કરતાં તામે છે ને તેઓ નવાજ કહેવાય છે. દીવ-પોર્તુગીઝને તામે છે. અને બાકીનાં રાજ્યો રજપૂતોને તામે છે.

* ૧. પહેલા વર્ગનું, ૨. બીજા વર્ગનું. ૩. ત્રીજા વર્ગનું. ૪. ચતુર્થા વર્ગનાં રાજ્ય છે એમ બતાવે છે.

બંદર—ભાવનર, તળાજ, મહુવા, જશરાખાદ, દીવ, વેરાવળ, માંગરોળ, પોરબંદર, રૂપેણ, સલાયા, જોડિયા, વવાણિયા.

જાત્રાના ઠેકાણાં—દારકાં, સુદામાપુરી, (પોરબંદર), સો-મનાથપર્વત, તુળશીશ્યામ, ગઢડા, મૂળી, શેત્રુંજી, ગીરનાર.

નદીઓ—ભાદર, ભોગાવો, આજી, મચ્છુ, શેત્રુંજી.

પર્વત—ચોટીલા, ગીરનાર, ખડો, શેત્રુંજી, ગીરપર્વત.

આ પ્રાંતનો અંદોઅસ્ત રાખવા અંગ્રેજ સરકાર તરફથી એક પોલીટિકલએજન્ટ રહેછે. ને તેમને મદદ કરવાને ચાર આસિસ્ટન્ટ પો-લિટિકલએજન્ટોછે. તેઓને રહેવાનાં સ્થળ રાજકોટ, વઢવાણ, સોનગઢ-અને માણેકવાડા છે. કાઠિયાવાડમાં, ૩, ઉન વગેરે ધણું થાયછે તથા ઘોડા ધણા સારા નીપજેછે.

૨. પાલણપુર. એ—એની ઉત્તરે મારવાડ ને શીરોધ છે; પૂર્વે શીરોધ અને મહીકાંઠા; દક્ષિણે ગાયકવાડી મુલક અને પશ્ચિમે ક-ચ્છતું રણ. એમાં જૂદી જૂદી જાતના રાજ કર્તાનાં સંસ્થાન છે.

સંસ્થાનો—પાલણપુર, રાધનપુર, વારાધ, તેરવાડા (મુસ-લમાનનાં છે.) થરાદ, મોરવાડા, વાવ, સૂઘગામ, દેવદર, સાંતલપૂર (રૂઝપૂતનાંછે.) ભાભર અને કાંકરેજ (કોળી ઠાકોરનાં છે.) પાલણ-પુરના રાજ્ય કર્તાને દીવાન, અને રાધનપુરના રાજ્ય કર્તાને નવાબ કહેછે. ડીસામાં અંગ્રેજી લશ્કરનો કાંપછે.

મોટાં ગામ—ઉપરના સંસ્થાન તથા—ડીસા, ધાનોદોરા, દાંતીવાડા, પાથાવાડા, ધાનેરા, મુજપુર, સમી.

નદીઓ—ખનાસ, સરસ્વતિ, પર્વત, શીરોઈના ડુંગર.

પેદાસ—શેરડી, ૩, અને ધમારતી લાકડું. આ એજન્સિનો પોલીટીકલ એજન્ટ ડીસામાં રહેછે.

૩. મહીકાંઠા. એ—એની ઉત્તરે આણુના ડુંગરો; પૂર્વે મેવાડ અને ડુંગરપુર, દક્ષિણે ગાયકવાડનો મુલક, ખેડા અને અમદાવાદ જિલ્લો; પશ્ચિમે ગાયકવાડનો મુલક તથા પાલણપુર એજન્સિ. એમાં ૬ પ્રગણાં છે.

૧. નાની મારવાડ—(ઈડર. દાંતા માલપુર ૪૦)૨. રેવર—(મો-હનપુર રણાસણ, ૪૦)

૩. સાબરકાંઠો—(માણસા, પેથાપુર, વરસોડા, ઇલોલ, ૪૦)

૪. વાતકકાંઠો—(ઘોડાસર, આમલિયાળા, સાઠંબા, ખડાલ, પુનાદરા.)

૫. બાવીસી, વાસળા, મહીસા, દલોડા,)૬, કટોસણ,(બોટાણા, સાંથલ, મગુના,) મુખ્ય સંસ્થાન, ઇડર, દાંતા, માલપુર, મોહનપુર, રણાસણ, માણસા, ઘોડાસર, આમલીઆરા, મોટાંગામ, ઉપરનાં તથા, સાદરા, અમનગર, વડાલી, બાયડ, ગાળટ, દાંતા.

જત્રાનાં ઠેકાણાં. આરાસુરમાં અંબાજી, અને ટીટ્ટાઇ પાસે શામળાજી.

નદીઓ. સાળરમતિ, હાથમતી, ખારી, મેશ્વે, અને માણુમ.

પેદાશ. તલ,શેરડી, સાગુ,અને અનાજ, સાદરામાં આ એન્જિનિસ નો પોલિટિકલ એજન્ટ રહે છે.

૪. રેવાકાંઠા. એ.—એની ઉત્તરે મહીકાંઠા,પૂવ માળવા,અને ખાન દેશ; દક્ષિણે ગાયકવાડી મુલક ને સુરત જીલ્લો; પશ્ચિમે ગાયકવાડનો મુલક, ખેડા, ભરૂચ અને પંચમહાલ જીલ્લો. એમાં છ સંસ્થાન મોટાંછે.

સંસ્થાન. રાજપીપળા, છોટા ઉદેપુર, ખારીઆ, લુણાવાડા, સોંથરામપુર, (રજપુતનાં). વાડાશીનોર, (નવાખતું) એ સિવાય, કડાણા, સંજેલી, ભાદરવા, ઉમેટા, અને પાડુ મેવાસ, તથા સંખેડા મેવાસમાં નાનાં સંસ્થાન છે. એ સિવાય મોટાંગામ નાંદોદ, અને વિરપુર. લીંબડી, પીપળોદ, રાજગઢ.

જત્રાનાંસ્થળ. વીરપુર, મુસલમાની જત્રા ભરાય છે.

નદીઓ. મહી, નર્મદા, પુનમ, ગોમા, હેરણ, ઓર.

પર્યત. સાતપુડાનો; તથા દેવઘડનો, અને લુણાવાડાનો, ડુંગરછે.

પેદાશ. અનાજ રૂ, સાગ, સીસમ, તરેહવાર વનરપતિ, આ ઈલાકાનો પોલિટિકલએજન્ટ ગોધરામાં રહે છે.

૫. પંચમહાલ એ.—એની ચારે બાજુએ છોટાઉદેપુરનો મુલક છે. તે પંચમહાલ જીલ્લાના કલેક્ટરના તાબામાં છે. મુખ્ય સં. નારકોટ, કોળી હાદોરનું છે. પેદાશ ઇમારતી લાકડું.

૬. સુરત એન્જિનિસ. એ સુરતજીલાના કલેક્ટરના તાબામાં છે. એની ઉત્તરે ગાયકવાડી મુલક, પૂર્વે ખાનદેશ જીલ્લો, દક્ષિણે થાણા જીલ્લો અને પશ્ચિમે સુરત જીલ્લાનો દક્ષિણ ભાગ. એમાં ૩ સંસ્થાન છે.

સંસ્થાન. ૧. વાંસદા, ધર્મપુર, (રજપુતના) સચીન (મુસલમાન નવાખતું),

નદીઓ. અગિકા, કાવેરી, ખરેરા, ઝોરંગા, પાર, કોલક મી-
ઢાળા.

જલ્લાનું ઠેકાણું. દેવકીઉનાઇ (વાંસદામાં)

પેદાશ. મહુડાં, ઇમારતી લાકડું, સાદડી, ખીડીનાં પાંદડાં, સા-
ળુ, ખાદી, શેરડી, ખજૂર અને અનાજ છે.

સંસ્થાન. ૨

૧. ગામકવાડનું સં. મુંબાઇ ઇલાકામાં આ દેશી રાજ્ય સૌથી મે-
ડુ છે. ગાયકવાડ જાતે મરાઠા છે. તેમની રાજ ગાદી વડોદરા શહેર-
માં છે. વડોદરા કાંપમાં અંગ્રેજ સરકાર તરફથી રાજ્યના બંદોબસ્ત
સારૂ રેસિડેન્ટ રહે છે. ગાયકવાડ સરકારનો મુલક આખા ગૂજરાતમાં
પથરાયેલો છે તેના ચાર ભાગ છે. તે દરેકને પ્રાંત કહે છે.

પ્રાંત. પશ્ચિમ અથવા અમરેલી પ્રાંત. ઉત્તર અથવા કડી પ્રાંત.
મધ્ય અથવા વડોદરા પ્રાંત. અને દક્ષિણ અથવા નવસારી પ્રાંત.

તાલુકા. અ. પ્રા.—દામનગર, કોડીનાર, ધારી, ઝોખા મંડ-
ળ; ક. પ્રા.—કડી, કલોલ, મહેસાણા, વેસનગર, વડનગર, ખેરાળુ,
વીજપુર, હારીજ, વડાવલી, પાટણ, સિધપુર, દહેગામ, અને આત-
રમુંબા; વ. પ્રા.—વડોદરા, પેટલાદ, પાદરા, શીતોર, ચોરંદા, ચાણોદ,
સંખેડા, ડભોઇ, જરોદ; ન. પ્રા.—નવસારી, પલસાણા, કઠોર, વેળાછા,
સોનગઢ, વ્યારા, કામરેજ, મહુવા, ગણદેવી, મોટાંગામ, સોજીત્રા,
વસો, સાવલી, ચાણુસમા ઇ.

નદીઓ. સાગરમતિ, બનાસ, સરસ્વતી, વાત્રક, નર્મદા, મહી,
વિશ્વામિત્રી, ઢાદર, પૂર્ણી, તાપી,

સમુદ્ર. અરબી, અખાત. ખંભાતનો અને કચ્છનો. **ખેટ.**
સંખેધાર. **દ્વીપકલ્પ.** ઝોખામંડળ. **ખંદર.** રૂપેણ. **જાત્રાનાં સ્થળ.**
હારકાં, સિધપુર, બહુચરાજી, ચાણોદ, ઉંઝા, મીરાંદાતાર.

પેદાશ—કાપડ, શાવાસણ, ચીરીણુ, તંબાકુ, શંખ, કોડીઓ, મીઠુવગેરે

૨. ખંખાતનું સં. એ સં. મુસલમાન નવાબનું છે. મુખ્ય શહેર
ખંખાત મોટું ખંદર છે.

અખાત. ખંખાતનો. **નદી.** મહી. **પેદાશ.** ચકીકના પથર ઇ.

માહારાષ્ટ્ર.

એમાં કોકણ અને દેશ એવા બે ભાગ છે. સહ્યાદ્રી પર્વત,
અને સમુદ્રની વચ્ચે જે સાંકડી પટ્ટી છે તેને કોકણ કહે છે અને

સભાદ્રીની પૂર્વ તરફના ભાગને દેશ કહે છે.

કોકણ--એની ઉત્તરે સુરત જીલ્લો; પશ્ચિમે સમુદ્ર; પૂર્વે સભાદ્ર-
પર્વત; અને દક્ષિણે ગોવા આવેલું છે. એમાં સંસ્થાન અને જીલ્લા
એવા બે મુખ્ય ભાગ છે.

જીલ્લા. થાણા, કોલાબા અને રત્નાગીરી.

સંસ્થાન. જવ્હાર, જંજીરા અને સાંવતવાડી.

થાણાજીલ્લામાં. મુ. શ. થાણા તાલુકા, ૧૧. ડહાણું, માહીમ,
વસાઈ, શાપ્ટી, વાડે, ભીંવડી, કલ્યાણ, પનવેલ, શાહપુર, મુરવાડ, અને
કન્નેત. **કોલાબા જીલ્લામાં.** મુખ્ય શહેર કોલાબા તાલુકા ૫. અલીબાગ,
પેંઠ, રોહે, માણગાવ, ને મહાડ. **રત્ના ગીરી જીલ્લામાં** મુ. શ.
રત્નાગીરી તાલુકા ૮. દાપોલી, ખેડ, ચિવલુણ, રત્નાગીરી, રાખપુર,
સંગમેશ્વર, દેવગઢ, અને માલવણ, એ સિવાય મોટાંગામ. આગાશી
ઉરણ, નાગોડણે, વેંગુલે, હરણુઝ, બાણકોટ, અંજનવેલ, શહેરો.
થાણા, અલીબાગ,

જવ્હાર સં. એનું મુખ્ય શહેર જવ્હાર છે. એમાં ત્રણ મ-
હાલ છે. દેગે, ચૌથરા, અને ગંજડ. **જંજીરા સં.** મુખ્ય શહેર જં-
જીરા છે. સાંવતવાડીમાં મુખ્ય શહેર સાંવતવાડી છે. એમાં ૩
મહાલ છે. કુડાલ, બાંદે, વાડી.

દેશ.--એમાં જીલ્લા, એજન્સિ, ને જહાગીરો આવેલી છે.

જીલ્લા. ખાનદેશ, નાશિક, અહમદનગર, સતારા, પુણા, સોલાપુર.

એજન્સિ. ખાનદેશ, સંસ્થાન. અકલકોટ.

જહાગીરો. ભોર, ફલટણ, ચૌદ, અને જત.

ખાનદેશ જીલ્લામાં. મુ. શ. ધૂળિયા, છે. એમાં ૧૬ તાલુકા
છે. ધુળિયા, એરંડોળ, પાચોરે. અમલનેર, ચાળીસગામ, પિંપળનેર,
નંદુરબાર, વિરહેલ, તળોદે, શહાદે, શીરપુર, ચોપડે, સાવદે, ભુસાવળ,
નસીરાબાદ, જમનેર, ચાવલ, રાવેર, પારોળ, નિજમપુર, બડગામ,
મોટા ગામ પણ તેજ છે. **નદીઓ.** તાપી, પૂર્ણા, અને ગીર્ણા. **પર્વત.**
સાતપુડા, ડુંગર. ચાંદવડ, અંજળા.

નાશિક જી. ખાનદેશની, દક્ષિણે છે. મુ. શ. નાશિક, તાલુ-
કા ૧૨ છે. બાગલાણ, કલવણ, ચાંદવડ, દીંડોરી, નાશીક, પેંઠ, ધ-
ગતપુરી, સિન્નર, નિશાડ. ચેંવલે, નંદગામ, માલેગામ, મોટાંગામ તે.

જ છે. નદીઓ. ગોદાવરી, ગીરણા. પર્વત. સલાદ્રી. ડુંગર, કલ-
સુખાધનો, સળગણા, ધાટ-ચળધાટ, આંબોલીધાટ,

અહમદનગર જી. નાશિક જીલ્લાની દક્ષિણે છે. મુ. શ. અહ-
મદનગર, તાલુકા ૧૧. અકોલે, સંગમનેર, કોપરગામ, રાહુરી, ને-
વાસે, શેવગામ, નગર, પારનેર, શ્રીગોદે, કતર્જે, જમખેડ. મોટાંગામ,
તેજ છે. નદી. ગોદાવરી.

પુણ્ણ જીલ્લો. અહમદનગર જીલ્લાની દક્ષિણે છે. મુ. શ. પુ-
ણ્ણ, તાલુકા. ૧૧. હવેલી, પુરંદર, ભિમચડી, ઇંદાપુર, જુન્નર, ખે-
ડ, માવળ, શીરર, પૌડ, આરામતી, ઘોડ. મોટાંગામ તેજ છે. નદી-
ઓ. મૂળામઠા, ઘોડ, ગોદાવરી.

સતારા જી. પુણ્ણજીલ્લાની દક્ષિણે છે. મુ. શ. સતારા, તા-
લુકા. ૧૧. કરાડ, કોરેગામ, જવલી, ખીવ, ખાનાપુર, માણ, પાટ-
ણ, સતારા, તાસગામ, વાંછ, વાળવે, એ સિવાય આપ્ટી, ઉરણ,
વગેરે મોટાંગામ છે. ડુંગર. શંભુ મહાદેવ.

સોલાપુર જી. અહમદનગર જીલ્લાની દક્ષિણે છે. મુ. શ.
સોલાપુર, તાલુકા ૭. મહાડ, આર્શી, કરમાળ, સોલાપુર, પંદરપુર,
સાંગોળ, માલશિરસ. મોટાંગામ, ગોહલ, અંકલૂઝ વગેરે છે. નદી-
ઓ. નીરા, ભીમા, સીના, ધાટ-વરધાધાટ.

ખાનદેશ એજન્સિ. ખાનદેશ જીલ્લાની પશ્ચિમે છે. એના
૩ ભાગ છે. ૧. ડોંગદેશર. સુરગણતાલુકો ૩. મેવાસીપ્રાંત, સહ્યાદ્રીની
પશ્ચિમે ડોંગદેશ, ડોંગદેશની દક્ષિણે સુરગણતાલુકો, તથા તાપી અ-
ને નર્મદા વચ્ચે મેવાસીપ્રાંત છે.

સતારા જાગીર—ભોર, પ્રલટણ, પંતસચીવ, નિયાલકર, ઝૌ-
દ, પંતપ્રતિનીધિ, જત અને ડકલે. પટવરધન વંશના બ્રાહ્મણની જા-
ગીર છે.

પેઠ સં. મુ. શ. પેઠ. મુસલમાન બેગમને તાબે છે. અક-
લકોટ સં. મુ. શ. અકલકોટ. મરાઠા વંશના રાજાને તાબે છે.

દક્ષિણ મહારાષ્ટ્ર અને ઉત્તર કાનડા.

દક્ષિણ મહારાષ્ટ્રમાં. ૩ જિલ્લા. ૧ સંસ્થાન. ૬ જાગીરો છે.

જિલ્લા—કલાદગી, બેલગામ, ધારવાડ. સંસ્થાન—કોલાપુર.

જાગીરો—સાંગલી, જમખંડી, મિરજ, કુરંદવાડ, બૂધોળ, રા

મદ્દગ, (બ્રાહ્મણની) અને સાવનૂર (મુસલમાન નવાખનું છે.)

કલાદગી જીલ્લો—મુ. શ. કલાદગી. તાલુકા ૮. બાંગલકો-
ટ, બદામી, હુનગુન, મુદ્દેબિલાલ, સિંદગી, બાગેવાડી, વિઝનપુર, ઈ-
ડી, મોટાં ગામ પણ તેજ છે. **નદીઓ**—કૃષ્ણા, ઘટપ્રભા, મળપ્રભા.

બેલગામ જીલ્લો—મુ. શ. બેલગામ. તાલુકા ૭. બેલગામ,
ચિકોડી, ગોકાક, અયણી, સંપગા, ખીડી, પરસગડ.

ધારવાડ જીલ્લો—મુ. શ. ધારવાડ. તાલુકા. ૧૧. ધારવાડ,
નવલચુંદ, શેણા, ગદગ, દુબલી, કલઘટગી, બંકાપુર, કરજંગી, હા-
નગલ, રાણી બેન્ટુર, કોડ. **નદીઓ**—મલપ્રભા, તુંગભદ્રા.

કોલાપુર સં.—મુ. શ. કોલાપુર. નાના સંસ્થાન—મંગળ-
વાડા, સીરહતી, બાવળા, વિશાગડ, ઇંચલકરંજી, કાગળ. (મરાઠાનાં છે).

ઉત્તર કાનડા—મુ. શ. કારવાડ. તાલુકા. ૭. કારવાડ, કુમ-
હા, હોનાવર, સિદ્ધાપુર, સિર્શી, ચેલાપુર, સુપે અને અંકોલે, બાટ-
કલ, મોટાં ગામ છે. **નદીઓ**—વરધા, શેરાવતી.

મુંબાઇ.

મુંબાઇ ઈલાકામાં મોટું શહેર છે. એની વસ્તી સુમારે ૧૧ લા-
ખ છે. ૧૧ મૈલ લાંબુ ને ૩ મૈલ પહોળું છે. પરદેશ ખાતે ધણી જુલ-
નો માલ જાય છે અને આવે છે. આખું શહેર ઘણું ઉંઘોગી છે. ત્યાં
વેપારની ધણી બીડને લીધે દેવાં લહેણાની ઉધરાણી રાતે દશ વાગ્યા
પછી થાય છે. જવા આવવાની સુગમતા સારૂ શહેરમાં દ્રામવે નામે
ગાડી છે. વિદ્યાર અને તુળસી નામે સરોવરનું પાણી પીવા સારૂ નળ
મારફતે ઘેરે ઘેર લાવવામાં આવ્યું છે. રાતે કાનસોમાં વીજળીના દી-
વા થાય છે. વાલકેશ્વરની હુંગરી હવા ખાવાની જગા છે. અરબ-
સ્તાનમાં આવેલું એડન બંદર તથા લાલસમુદ્રમાં આવેલો પીરમખેટ
મુંબાઇને તાબે છે. ઇલાકાના ગવર્નરસાહેબ મુંબાઇમાં રહે છે. અનેક
જાતની એશીસો, છાપખાનાં, બંગલા, આગબોટો, વહાણો, દીવાદાં-
ડી, ટંકશાળ વગેરે જોવા લાયક જગાઓ આ શહેરમાં ધણી છે. ત્યાં
મકાનભાડુ, ખજાતણ, અને શાકભાજી બહુ મોઢું વેચાય છે.

રેલવે.

ગ્રેટ ઇન્ડિયન પેનિનસુલા રેલવે—મુંબાઇના બોરીબંદર સ્ટે-
શનથી કલ્યાણ સુધી જાય છે. ને ત્યાં તેના બે શાંટા પડે છે. એક

થળ ઘાટમાં થઈ નાશિક, જળપુરથી કલકત્તા તરફ જાય છે. એની. એક શાખા ભુસાવરથી નાગપુર સુધી જાય છે. બીજી—ખેરઘાટમાં થઈ પુણા, સોલાપુર, રાયપૂરથી મદ્રાસ તરફ.

ખાંબે ખરોડા એન્ડ મેંટ્રૂલ ઇન્ડિયા રેલવે—મુંબાઈના કોલાબાના સ્ટેશનથી નીકળી, વસાઈ, નવસારી, સૂરત, ભરૂચ, મી-યાંગામ, વડોદરા, વાસદ, આણંદ, નડિયાદ, મેમદાવાદ, અમદાવાદ થઈ વઢવાણ સુધી. આણંદથી—ભાલજ, ઉમરેઠ, ડાકોર, ઠાસરા, સેવાળિયા, ગોધરા સુધી. અમદાવાદથી—વીરમગામ ખારાધોડા સુધી.

ગાયકવાડી રેલવે—મીયાંગામથી—ડભોઈ સુધી—વડોદરાથી ડભોઈ થઈ આણંદ સુધી—ડભોઈથી સંખેડા બહાદરપુર સુધી.

રજપુતાના રેલવે—અમદાવાદના સાગરમતી સ્ટેશનથી, કલોલ, મેસાણા, જાંજા, સિદ્ધપુર, પાલણપુર, આમુ, અજમેર ને ખંડવા સુધી. મહેસાણાથી—વિસનગર, વડનગર, અને ઇડર સુધી.

ભાવનગર ગોંડળ રેલવે—વઢવાણથી—ખેટાદ, ઘોળા, ભાવનગર. ઘોળાથી—ઘોરાણ સુધી, જુનાગઢ રેલવે—જેતલસરથી વેરાવળ સુધી. અને વઢવાણથી મોરબી.

સિંધ રેલવે—કરાંચી, કોચીન, સકરથી પંજાબ તરફ. સકરથી શિકારપુર. જેકાબાદથી સીબી ને કંદહાર સુધી.

દોંડ મનમાડ રેલવે—અહમદનગરથી મદ્રાસ તરફ જનારાને દોંડ આગળના અને કલકત્તાથી અહીં આવનારાને મનમાડ આગળના રસ્તાપર જોડાય છે.

હુડગલી વિજપુર રેલવે—હુડગલીથી વિજપુર થઈ મહીસૂર તરફ જાય છે.

ભાગ ૪ થો.

પ્રખ્યાત સ્થળો.

શહેર.

શાને માટે.

સકર—બોલાનઘાટના વેપારનું મથક છે.

હંદ્રાખાદ—શેતરંછ, રેશમી કાપડ, માટીનાં વાસણ, મામ-
ડાની વસ્તુઓ થાય છે.

કરાંચી—ઘઉં, તેલ કાઢવાનાં બી વગેરે ઇંગ્લાંડ, જ્ઞય છે.

નગરપારકર—ધાબળી, સેતરંછ, ચામડાં, ને ધીને માટે.

ભૂજ—સોના રૂપાની કારીગરી, કસબ અને હીરનું ભરત, રેશ-
મી ને સૂતરાઈ કાપડનાં કારખાનાં છે.

ઉમરકોટ—હિંદુસ્તાનના પ્રખ્યાત અકબર બાદશાહની જન્મ-
ભૂમિ.

કચ્છ પ્રાંત—સુરોખાર, ફટકડી અને કોયલાની ખાણો છે.

દ્વારકાં—શ્રી કૃષ્ણની રાજધાની હતી; હિંદુ લોકના તીર્થની
જગા છે.

જામનગર—કંક સાં અને છે. બાંધણી તથા બંદુકને માટે.

જુનાગઢ—એની પાસે ગીરનાર પર્વતપર હિંદુ તથા શ્રાવક-
લોકનાં દેવાલય તથા ગુરદત્તાત્રીનાં પગલાં છે.

બગસરા—બોટવાને માટે ચોશબ સારા વણાય છે.

રાજકોટ—કાઠીઆવાડનું મુખ્ય શહેર છે. ત્યાં પોલિટિકલએ-
ન્ટ રહે છે. ટ્રેનિંગકોલેજ, રાજકુમારકોલેજ છે.

ધારી—ઘોડાનો સામાન, તરવારનાં મ્યાન સારાં અને છે.

કોડીનાર—કચ્છકાનો સામાન, ને લુહારકામ સાં થાય છે.

દીવ—કચ્છકાનો સામાન થાય છે.

અમરેલી—સોના રૂપાની કારીગરી, સૂતરાઈ કાપડ ને જીન
તથા ગીલિટ ચઢાવવા માટે.

રાધનપુર—રાધનપુર સંસ્થાનની રાજધાની, એમાં તથા વરા-
ધમાં રૂ પાકે છે ને તે મુંબાઈ જાય છે.

અમનગર—જૂદી જૂદી જાતના પથરાની ખાણો છે.

પેથાપુર—બાંધણી, સાડીઓ, અને બંદુકને માટે.

દેવગઢ-છોટાઉદેપુર-રાજપીપળા—ના ડુંગરમાંથી ઇમાર-
તી લાકડું પરદેશ ચડે છે. ત્યાંના ડુંગરામાં ચારોળી, ઘોળી-કાળી
મૂશળી, નેપાળો, કરીઆત, વીગેરે ચીજો થાય છે.

લુણાવાડા—સૂતાર કારીગરીને માટે.

વીરપુર } મુસલમાન લોકોના પીરની મોટી જગ્યાઓ.
ગરોઆકોટ } છે ત્યાં દેશાવરના ભોક્ આવે છે.

વાંસદા—ખજૂર, નાગલી, અને સીસમને માટે.

ધરમપુર—સાદી, ઘંટા, નળીયાં, સૂતરેલ પાટીને માટે.

અમદાવાદ—કીનખાખ, મશર, ઘોતીજોટા, રેન્ન, સાદીન વગેરે રેશમી તથા સૂતરેલ કાપડ ધણું થાય છે. ગૂજરાત ટ્રેનિંગકોલેજ, હાઇસ્કૂલ, શીમેલટ્રેનિંગકોલેજ, મેડીકલ સ્કૂલ, ઉદ્યાગશાળા વીગેરે નિશાળો છે. છાપખાનાં, સાંચા, સ્વામિનારાયણનું મંદીર, ભદ્રનો કોલો, શાહીબાગ, કાકરીયુ તળાવ, દાદાહરિનીવાવ, વટવાનો રોજો, જુમામસીદ વગેરે રથજો જોવા લાયક છે.

સરખેજ—મુસલમાની રોજો તથા તળાવ જોવાલાયક છે.

વીરમગામ—દરજીની કારીગરી માટે. મુનસર ને ગંગાસર તળાવ જોવા લાયક છે. શેકલી સોપારી તથા છીંકણી વખાણાય છે.

ધોળેરા—રત્ન મોઢું બંદર છે. પાટડીમાં મીઠું પાકે છે.

વૌઠા—સાબરમતિને વાત્રકના સંગમ ઉપર છે ત્યાં કારતકી પુનમ ઉપર મોટો મેળો ભરાય છે.

લાવનગર—એ કાઠિયાવાડમાં મોઢું રાખ્ય છે, મોઢું બંદર છે. ખાંડની સાકર બને છે. ખાવાના ફાણડા, બદામી રોટલો અને શેવગાંઠિયા તથા વાસણો સારાં બને છે.

ભમદાવાદ—ભમરીઓ કૂતો. રોજી અને ખાસ્તા માટે.

કપડવણજ—કાચ અને સાબુ બનાવવાના મોટાં કારખાનાં છે.

ભરૂચ—સૂતરાઉ કાપડ તથા ગુંદરપાક બને છે.

સૂરત—બરશી, પાપડી ને જમણુ માટે.

ગાંધરા—તેલ કાઢવાનો સાંચો છે. ત્યાંથી ઇમારતી લાકડું પરદેશ જાય છે.

દાહોદ—ગૂજરાત ને માળવાની સરહદ ઉપર, ત્યાં સિંધિયા સરકારનો બંધાવેલો કિલ્લો જોવા લાયક છે. ભોંયસિંગ ઘણી થાય છે.

આંખાનેર—જુનું શહેર છે. જુમામસીદ જોવા લાયક છે. ત્યાંથી પાવાગઢ ઉપર ચઢાય છે. ત્યાં કાળકા માતાનું દેવળ તથા આપરા ઝવેરીનો મહેલ છે.

ખંભાત—અકીકના પથરા, મીઠું, અશીણુ, તથા સૂતરેણી ને માટે.

વડોદરા—ગાયકવાડની રાજધાની છે. પાધડીઓ, સૂતરાઉ અને રેશમી કાપડ વણાય છે. મોતીબાગ, નજરબાગ, સાર્વજનિકબાગ, નવી હાઇસ્કૂલ, ટ્રેનિંગસ્કૂલ, શીમેલટ્રેનિંગસ્કૂલ, રાજ્યમહેલ વગેરે જોવા લાયક જગા છે. સ્વદેશ હિતવર્ધક અને જ્ઞાન વર્ધક નામની સમાજો છે. પરવળ, અને નાગરવેલના પાન. ધણું થાય છે.

સંખેડા—પથરની ધંટીઓ, ને છતરપલંગ સારા થાય છે.

ડભોધ—તાંબા-પીતળનાં વાસણુ, પાધડીઓને માટે.

સોજીલા—ગુંદરપાક;બુઢાર, સુતાર અને ડબગરના કામ માટે.

પાદરા—ખાધી, લાલ ખારવાં ને અલાયચો અને છે.

નવસારી—પારસી લોકની વસ્તી ઘણી છે. ત્યાં કેળાં, અનનાસ, દ્રાક્ષ, ફળુસ થાય છે. [આદુ, હળદર વગેરે થાય છે.]

ગણુદેવી—સૌથી સરસ ગોળ, કેળાં, અનનાસ, શેરડી, ફળુસ.

ખીલીમોરા—હાથીદાંતની કારીગરી ભરેલી મુખડની પેટી-ઓ અને છે.

પાટણુ—વનરાજ ચાવડાની મૂર્તિ છે, માટીનાં વાસણુ, સૂડી-ઓ, પીતળનાં વાસણુ, તોપો, તરવાર વગેરે હથિયાર, કંકુના ગણા ને પટોળાં સારાં અને છે. રાણીની વાવ જોવા નવી છે, માટીના ભોટ્ટ-વા સારા થાય છે. ત્યાં ઘણાં પુરાતની જૈન પુન્ટકોના ભંડાર છે.

સિદ્ધપુર—રૂઢમાળો તથા મગદળના લાડુ સારા અને છે. હિં-દુ લોકો ત્યાં માતૃશ્રાધ કરે છે.

વીસનગર—તાંબા પીતળનાં વાસણુ માટે.

આંતરસુખા—છરા, લોદીઓ, વગેરે લુહારકામને માટે.

મુખ્યાધ—પૃથ્વી ઉપર મોટું બંદર છે. મુખ્યાઈ ઇલાકાની ગ-વરનર ત્યાં રહે છે, વિંકટોરીઆગાઉન, વીઢાર તળાવ, કુલાયાની દી-વાદાંડી, દરીયામેહેત્ર, ટંકશાળ, નવી ગોદી, કાફરમારકીટ, હાઈકોટ, તોપખાનું, ખોરીબંદરનું સ્ટેશન, તથા બીજાં મકાનો જોવા જોગ છે.

પુના—મુલામુડા નદી ઉપર છે, પાનની પેદાશ ઘણી છે. લો-કો હોયોગી, રિક્કાન ને સ્વતંત્ર વિચારના છે, સાર્વજનિક નામે મોટી સભા છે. કોલેજે વગેરે જોવા લાયક છે. વાસણુપર ચિત્ર સાફ થાય છે.

નાશિક લિખક—પીતળના લોટા સારા અને છે, ને જાત્રાનું સ્થળ છે. પેંઠ—પાધડીઓ માટે. ચેંવલે—પિતાંબર સારાં થાય છે.

સાવંતવાડી—લાકડીઓ, રંગીન સામાન, ગંજીખાં અને છે. સોપારી, નાળિયેરી, ને હરડેનાં ઝાડ છે.

અહમદનગર—સીના નદી ઉપર છે. પ્રખ્યાત ચાંદખીખીની રાજધાની હતી.

સોલાપુર—ધોતીજેટા, તથા દક્ષણી સાડીઓ સારી અને છે.

પંઢરપુર—વિઠ્ઠલનાથજીના મંદીરનું ધામ છે.

જત—સુરોખાર ને લોહું જડે છે ધાતુ ગાળવાની કુલીઓની માટી સારી નીકળે છે.

કોલ આ—સોપારી ને નાળિયેરીનાં ઝાડ છે. ઘોંઘાંડીને માટે.

મીરજ—સારંગી, તંબુરા, વાજાંત્રો સારાં અને છે. શેરડી થાય છે.

ઉત્તરકાનડા—નાળિયેરી, સોપારી, મરી, ને એલચી થાય છે.

સારાં અને સસ્તાં પુસ્તકો.

	કિમત.	પોસ્ટેજ.
મુંબાઈ ધક્કાકાની ભૂગોળનું સામાન્ય જ્ઞાન. ૧-૦-૦	૦-૦-૬	૦-૦-૬
હિંદુસ્થાનની ભૂગોળનું સામાન્ય જ્ઞાન. ૧-૦-૦	૦-૦-૬	૦-૦-૬
શાળોપયોગી દેશીનામું.	૦-૪-૦	૦-૦-૬
અહત્ દેશીનામું.	૦-૧૦-૦	૦-૧-૦
પત્ર પોથી. (લેખાવળી.)	૦-૧-૩	૦-૦-૬

આ પુસ્તકો વિષે તમામ વિદ્વાનોનો ઉચ્ચોત્તમ પડેલો છે. સાત ન-કમે એક નકલ ભેટ અને પોસ્ટેજ માફ છે. કમિશન-પાંચ રૂ. સુધી ખરીદનારને શેકડે સાડાખાર ટકા, પંદર સુધી ખરીદનારને પંદર ટકા, ત્રીસ સુધી ખરીદનારને અઢાર ટકા, અને તે ઉપરાંત ખરીદનારને વીસથી પચીસ ટકા, કમિશન આપવામાં આવશે. કમિશન ખાનારને પોસ્ટેજ આપવામાં નહીં આવે. મળવાનાં રથજો. મુંબાઈ-જહાંગીર-જી બેજનજી કરાણી; સુરત-મંચેરજી જમસેદજી પોસ્ટ વાળા; અમદાવાદ-ગૂજરાત વર્નાચલુર સોસાઈટી; વડોદરામાં-અમે પોતે, અને ઠકર. રણછોડ મોતીરાંમ. નોટપેટ પત્ર લેવામાં નહીં આવે. ટીકીટ અથવા કાર્ડ મોકલ્યું હશે તોજ જવાબ આપવામાં આવશે. વેલ્યુએબલથી અથવા અગાઉથી નાણાં મોકલી પુસ્તક મંગાવવાં. સઘળી વાતે પોસ્ટનું જોખમ મંગાવનારને શીરછે, માટે વેલ્યુએબલ પારસલથી મંગાવનારને વાંધો નહીં પડે.

છગનલાલ લલુભાઈશાહ.

દેશીનામાવાળા—વડોદરા.

